

Cutia cu amintiri

Lucia Eniu

Prima zi de școală
mi-a venit
cam strâmt
ca un corset
mă strângeau
căderea frunzelor
și ticăitul cadențat
al ploii
și vântul tăios
mă strângea
și ziua aceea
în veșmânt cazon
mi se lipise
de suflet
și-mi sugea
copilăria

prima zi de școală
a devenit refren
urma
după o lungă strofă însoțită
cu sunet de valuri
și pături mirositoare
de iarbă mătăsoasă
era
ca o rană veche
pe care toamna o deșira
cu nesaț
lăsa să se scurgă
o dâră de sevă amăruie
durerea mă încremenea
în uniformă țepănă
a vremilor de- atunci

prima zi de școală
mi-a venit
mai apoi
ca o mănușă
și toate începuturile
și toate încorsetările
și toate plecările
au devenit
prime zile de școală

strofele însoarte
au prins a se învârti
vertiginos
Doamne
ce picioroange are
timpul
refrenul s-a lăbărțat
aiurea
ca un sân
matusalemic
mi-a lunecat
șerpuitor
cu limbi de sepia
mi-a tatuat
străfundurile.